

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Daniela Hudáka a JUDr. Aleny Šiškovéj na neverejnom zasadnutí v Bratislave 6. mája 2015, o sťažnosti odsúdeného **P. B.** proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 26. februára 2015, sp. zn. 3Ntok 1/2015, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného **P. B.**
sa z a m i e t a .

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Trenčíne uznesením z 26. februára 2015, sp. zn. 3 Ntok 1/2015, podľa § 399 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku návrh odsúdeného **P. B.** na povolenie obnovy konania odmietol, pretože smeruje proti rozhodnutiu, ohľadne ktorého obnova konania nie je prípustná.

Proti tomuto uzneseniu 9. marca 2015, teda v zákonnej lehote, podal sťažnosť odsúdený **P. B.**.

V jej písomnom odôvodnení namietal, že 23. januára 2015 podal žiadosť o obnovu konania na Krajský súd v Trenčíne. Ako dôvod uviedol, že na jeho odsúdenie nebolo vôbec prihliadnuté, nakoľko sa vyšetrovaniu nebránil a s orgánmi polície a súdu spolupracoval. Ku všetkému sa priznal a upustil od skutku zabitia. Platobnú kartu poškodenej nezneužil. Krajský súd v Trenčíne mu na požiadanie ustanovil na zastupovanie jeho záujmov obhajcu, s ktorým sa však nemal možnosť poradiť. Následne Krajský súd rozhodol tak, že obnovu konania odmietol. Odsúdený ďalej uviedol, že pokiaľ nemá žiadnu možnosť sa hájiť a pokúsiť sa o zníženie trestu, tak žiada, aby bol pozbavený slovenského štátneho občianstva a eskortovaný do väznice v Českej republike.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade podanej sťažnosti preskúmal v rozsahu § 192 ods. 1 Trestného poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia a konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť odsúdeného P. B. nie je dôvodná.

Z obsahu predloženého spisu sťažnostný súd zistil, že odsúdený P. B. podal návrh na obnovu konania vo veci Krajského súdu Trenčín, sp. zn. 2Ntc 1/2014, v ktorom rozsudkom z 10. apríla 2014 bol podľa § 518 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku s použitím § 515 ods. 2 písm. b/ Trestného poriadku uznaný na území Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Brne, pobočka v Zlíne, sp. zn. 61T/36/2012, z 25. januára 2013, právoplatný 25. januára 2013, ktorým bol P. B. uznaný vinným zo spáchania pokusu zločinu vraždy podľa § 21 ods. 1, § 140 ods. 2, ods. 3 písm. j/ Tr. zákonníku v spolupáchateľstve podľa § 23 ods. 1 Tr. zákonníka, pokusu prečinu neoprávneného zaobstarania, falšovania a pozmeňovania platobného prostriedku podľa § 21 ods. 1, § 234 ods. 1 Tr. zákonníka v spolupáchateľstve podľa § 23 ods. 1 Tr. zákonníka Českej republiky na skutkovom základe tam uvedenom. Za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 18 rokov, so zaradením pre jeho výkon do väznice so zvýšenou ostrahou.

Zároveň bolo rozhodnuté podľa § 517 ods. 2 Trestného poriadku, že sa vo výkone trestu odňatia slobody uloženého P. B. bude pokračovať bez jeho premeny. Podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Trestného zákona súd P. B. pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

V posudzovanej veci správne a v súlade so zákonom postupoval krajský súd, keď dospel k záveru, že návrh na povolenie obnovy konania je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, ohľadne ktorého obnova konania nie je prípustná.

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania, alebo upustenie od uloženia súhrnného

trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Rozsudok krajského súdu, sp. zn. 2Ntc1/2014, vo vzťahu ku ktorému odsúdený podal návrh na povolenie obnovy konania, nemožno považovať za odsudzujúci, alebo oslobodzujúci rozsudok, ani nie ako trestný rozkaz tak, ako to má na mysli vyššie citované ustanovenie § 394 ods. 1 Trestného poriadku

Je potrebné súhlasiť so stanoviskom krajského súdu, že základným filozofickým princípom uznania cudzieho rozhodnutia, ktorého konanie má nostrifikačný charakter, **je zákaz preskúmania uznávaného rozhodnutia vo veci samej**. Uznávajúci súd je viazaný skutkovými zisteniami odsudzujúceho súdu a jeho právnymi závermi. Nemôže preto zmeniť právnu kvalifikáciu, alebo oslobodiť odsúdeného. Zákaz preskúmania je premietnutý jednak vo vlastnom uznávacom konaní, ale tiež v zákaze konania o akomkoľvek opravnom prostriedku voči pôvodnému rozhodnutiu. Tento zákaz preskúmania je vyjadrený vo všetkých relevantných medzinárodných zmluvách, buď priamo ako viazanosť skutkovými zisteniami odsudzujúceho štátu, alebo ako zachovania si právomoci odsudzujúceho štátu konať o akýchkoľvek opravných prostriedkoch v danej veci.

V tomto konaní súdy Slovenskej republiky však nerozhodujú o vine a treste v zmysle relevantných ustanovení Trestného zákona a Trestného poriadku, o ktorých za pomoci § 394 ods. 1 Trestného poriadku a splnenia zákonných podmienok v ňom uvedených možno po povolení obnovy konania opätovne rozhodnúť, ale ich rozhodovacia činnosť je obmedzená ustanovením § 16 citovaného zákona. V jeho rámci skúmajú len to, či existujú dôvody odmietnutia uznania a výkonu právoplatného rozhodnutia vydaného súdom členského štátu v trestnom konaní. Nerozhodujú teda o otázke viny ani o pomere uloženého trestu k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, eventuálne či uložený druh trestu je v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Z týchto dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky považoval sťažnosť odsúdeného za nedôvodnú, a preto rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 6. mája 2015

JUDr. Jana S e r b o v á , v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová